

[Annelise Gotfredsen]

af et så stort apparat kan give anledning til en vis nervøsitet.

Det er, som det er blevet nævnt adskillige gange, endnu noget uklart, hvordan et sådant system vil komme til at virke i praksis. Vi finder det væsentligt, at man tager hensyn til, at de lettelser, som vil komme i betalingsgivelsen, ikke vil belaste detailhandelen, og at systemet ikke i sig selv vil virke diskriminerende over for mindre erhvervsdrivende. Vi lægger naturligvis vægt på, at ordningen forbliver en frivillig ordning, og at andre betalingsmidler kan bruges lige så ubesværet, som man bruger dem i dag, og på lige fod med Dankortet.

Industriministeren har i sin besvarelse peget på en række problemer, hvoraf en del må forhandles mellem pengeinstitutterne og de interesseorganisationer, der berøres, de handlende, forbrugerne og medarbejderne. Efter det oplyste foregår sådanne forhandlinger i øjeblikket, og den nærmere udformning efter resultatet af disse forhandlinger må da også afventes, inden det er muligt at bedømme projektet endeligt, og det er jo også, som det fremgår, forudsætningen for at afslutte arbejdet i den af ministeriet nedsatte arbejdsgruppe.

Jeg har også noteret mig, at justitsministeren efter det indtil i dag kendte anser gældende lovgivning for at være tilstrækkelig i henseende til registerlov og misbrug af en ordning.

Vi er ikke uenige i, at det på et tidspunkt kan være rimeligt med et lovgrundlag for udviklingen, hvilket naturligvis ikke kan opfattes som en blankocheck – det er det udtryk, jeg må bruge i dag, for der er jo ikke noget Dankort endnu – altså en blankocheck kan ikke udstedes til det nærmere indhold af denne. Specielt vil vi henstille til ministeren at præcisere indholdet i den lovgivning, der skal komme, og søge at undgå den omsiggribende brug af bemyndigelseslovgivning.

I øvrigt finder vi ikke, at en indgående diskussion er hensigtsmæssig, så længe der ikke foreligger et resultat af de pågående forhandlinger og arbejdet i det ministerielle udvalg ikke er tilendebragt, men vi vil naturligvis følge udviklingen med interesse.

Ellemann-Jensen (V):

De radikale skal have tak for at have foranlediget denne debat på et så tidligt tidspunkt, at det er muligt at komme frem med synspunkter om dette væsentlige emne så betids, at man ikke kommer til at forsinke igangværende projekter unødigt.

Det har i snart mange år stået klart, at penge i mere traditionel forstand som betalingsmiddel gradvis vil forsvinde og vil blive afløst af elektriske impulser i store datamater. Dette kontantløse samfund, som det kaldes, er en naturlig følge af den teknologiske udvikling, og i Danmark har vi endnu en mulighed for at komme ind i denne fagre nye verden på en mere ordentlig måde, end man har set så mange andre steder. I USA er alt kaos med mange forskellige overlappende betalings- og kreditsystemer, og vi behøver såmænd ikke gå længere væk end bare til Norge for at se, hvordan en ustyret indgang til det kontantløse samfund skaber betydelige problemer også for forbrugerne.

Derfor er der grund til at hilse med tilfredshed, at de danske pengeinstitutter på et ret tidligt tidspunkt blev enige om at samarbejde om gennemførelsen af et elektronisk betalingssystem i Danmark. Men det er klart, at der er både fordele og ulemper ved et sådant system. Der er fordele ved, at en uafvendelig teknisk udvikling kan foregå på en overskuelig og ordentlig måde. Det kan måske synes uliberalt på den måde at skubbe konkurrence og markedskræfter lidt til side, men det skal man som bekendt ikke ukritisk hylde på alle felter. En ustyret og ukoordineret indførelse af konkurrerende elektroniske betalingssystemer i Danmark vil jo svare til, at vi for 135 år siden havde anlagt 3-4 parallelle jernbanelinjer mellem København og Roskilde for at se, hvem der nu kunne konkurrere hinanden ud.

Det kontantløse samfund rummer også klare fordele for forbrugerne ved, at man slipper for at skulle ligge med kontanter, at man får mulighed for en bedre oversigt over privatøkonomien, og at betalingsformidlingen bliver billigere end ved anvendelsen af de dyre checks, for selv om vi ikke sådan direkte betaler for checken, er den jo ikke gratis; vi får så sandelig lov til at betale for den på alle mulige andre måder.

Det er klart, der er mange, der er betænkelige ved et sådant nyt betalingssystem. Det er da forståeligt, at mange ansatte i pengein-